

Els escrits rebuts per aquesta secció han d'estar degudament identificats amb nom, cognoms, adreça, DNI i un telèfon de contacte i tenir una extensió màxima de 1.000/1.500 caràcters amb espais. Els que no reuneixin aquests requisits no seran publicats. Es donarà preferència de publicació als escrits que facin referència a temes locals i de la comarca.

OFERTA DE TREBALL A DOJO A SANT FELIU

Amb una inversió inicial de 150 milions d'euros, busco soci per assolir un objectiu engrescador. Es necessiten: enginyers aeronàutics, químics en combustibles nuclears, especialistes en aliments liofilitzats, astrònoms de reconeguda solvència, informàtics, metges en malalties espacials i especials (abstenir-se veterinaris); personal de suport de tot tipus: mecànics, muntadors, rebladors, pintors... etc. El projecte haurà d'estar llest pel seu ús als voltants de cap d'any. Es tracta de bastir una nau espacial amb cabuda per uns vuit milions de persones i amb una autonomia infinita per gaudir d'una vida meravellosa, al cosmos, el més lluny possible de la Pell de Brau; tot seguint la indicació de l'excel·lentíssim senyor Margallo: "si los catalanes se declaran independientes les tocarà vagar por el espacio por los siglos de los siglos"... (falta l'Amén). Candidats, condicions sine qua non: Ser català nou o vell, parlar o entendre el nostre idioma, no tenir por a les altures ni que t'agafin atacs de riure quan algú diu bestieses (per més ministre que sigui), ser net i polític per poder conviure eternament amb la resta de socis-astronautes. No importa l'edat. Interessats: enviar curriculum urgents a l'Àncora (el temps apressa), ref. FlyCat. El dia del llançament donarà la guita de sortida el senyor ministre, convidat a l'acte, i... sobre tot recordeu... Nine, eighth, seven, six, five, four, three, two, one... mesos. Nota: es prega que en el moment de l'enlairament ningú faci "botifarra"! Tornarem si la Santa Inquisició i el bestiar desapareixen en el futur... que va per a llarg.

ANTONI AULET I GARRIGA -
FlyCat 000001

APA, ADÉU-SIAU, ROUCO

Durant els seus 12 anys de mandat, ROUCO VARELA va tenyir el seu discurs d'obscurantisme. No saben com me'n fa de feliç que hagin destituït el senyor ROUCO com a president de la Conferència Episcopal Espanyola. Malcarat perquè sí, personatge lleig, de mandíbula tensa i mirada esbiaixada, agressiu i allunyat de la caritat que només contempla el món com una suma de perills i catàstrofes imminents, i que s'imagina com el profeta que les anuncia.

Els nens dormiran millor i els creients que, a més a més d'exercir de catòlics, siguin una miqueta cristians, possiblement també. La seva amargura va contaminar la política espanyola de menyspreu, d'odi per la diversitat i de falta de respecte per l'altre. El seu comiat ha consistit a insinuar que l'autoria de l'infernàl 11-M encara no està clara i que Espanya una i punt. El funeral del rouquisme fou exercit pels prelats de la corda del Papa Francesc, desbancant ROUCO i els seus fidels de la cúpula, i la majoria dels "ministres" de la CEE, en especial Martínez Camino i Reig Pla, dos grans derrotats.

La troica guanyadora al capdavant de la CEE que indica un gir estratosfèric cap a Roma, la formen Ricardo Blázquez, nou president amb 60 dels 79 vots; el vicepresident Carlos Osoro, i considerat el més proper a Francesc, i cridat a ser el futur líder, per tant, possible successor de Rouco a la tardor a Madrid; i José María Gil Tamayo, el secretari elegit el novembre per àmplia majoria.

Aquests seran principalment els que hauran de fer-se càrrec de "l'herència rebuda". Una herència verinosa, ja que ROUCO deixa una Església fosca, tremendista, obsessiada per la moral sexual i amb una més que excessiva inclinació per una opció política més a la dreta que la mateixa dreta, amb la defensa a ultrança de la família tradicional, i de la unitat d'Espanya com a eixos. Si no es posa al costat dels exclosos, si no fomenta la cultura del diàleg dins i fora, l'Església corre el risc de convertir-se en grup sectari i no d'Església universal.

JOSEP VIADER SERRA

LES RUES DE CARNAVAL I ALTRES FESTES POPULARS A FINALS DEL SEGLE XIX

Des de llavors van continuar les magnífiques rues del carnaval. Els casinos i les colles rivalitzaven a presentar a la desfilada de las rues les millors carrosses i disfresses. Un altre dels festes populars que se celebraven eren les típiques festes de l'octava del Corpus. Després de les processons i dels cultes en les esglésies, seguien les audicions de sardanes durant la setmana d'octava del Corpus, en cadascun dels barris o llocs més qualificats de la població. A Sant Feliu es van ballar sardanes al Passeig del Mar, al Portalet, barri de Tueda, a la plaça del carrer de la Processó, a la plaça de Sant Joan, al barri del Puig, a la plaça de la Constitució i carrers de la Pilota i Capmany; l'últim dia es ballaven a les places de Sant Pere i Monestir. Abans de la instal·lació de la llum als carrers, aquestes festes a Sant Feliu es van veure il·luminades amb les antiquíssimes "teieres". En les "teieres" s'encenien trossos de llenya, i les seves vermelloses flames van il·luminar molts anys les festes dels pobles mediterranis. Un altre detall d'a-

quelles èpoques felices, van ser les serenates. Es donaven a les núvies, als recent casats, als personatges del gremi surer, també als polítics.

Què més? Si hagués estat possible recollir i anotar totes les festes que celebraven els surers de l'Empordà en el darrer terç del segle XIX, la relació seria massa extensa. Ainala diferència amb l'època actual, plena de crisi i problemes!

ROGELI VANCELLS MOLINAS

OFENSIVA DEL PP CONTRA LA IMMERSIÓ LINGÜÍSTICA

La cançó de cada dia és sentir els dirigents del PP desgranant amb unanimitat total el discurs legalista contra les aspiracions catalanes, respecte a la llei i a l'estat de dret. Ells anomenen "alto tribunal", tan potinejat durant la discussió de l'Estatut i fet a mida dels interessos del PP. La ingerència del PP en la justícia espanyola és de tots sabut. Penso que la qüestió de fons és si un estat democràtic es pot permetre un àrbitre més qüestionat que tots els àrbitres de la lliga de futbol junts. El TSJC, seguint la doctrina marcada pel Constitucional ha decidit que un 25% de les classes es facin en castellà

allà on algun pare o mare d'alumne ho demani i l'espanyolisme polític ja fa campanya per esperonar la demanda i encendre així la metxa del conflicte lingüístic, avui inexistent.

La justícia espanyola sotmesa a l'estratègia del PP i al seu calendari, ha obert aquesta ofensiva passant per damunt de 30 anys de legislació educativa, aprovada per la majoria de les institucions catalanes, avalada internacionalment, aplicada amb èxit malgrat el repte de la immersió lingüística en un context d'immigració massiva i retallades pressupostàries. L'objectiu dels tribunals emana de Gènova i de la FAES i és sembrar la divisió als claustres, a les AMPES i a les aules, afeblir el català, aquest coi d'idioma que va resistir durant el règim franquista.

Qui no entengui que Espanya camina cap a l'assimilació i la recentralització, qui no percebi que l'autonomia és una eina inútil per defensar els nostres interessos, no té disculpa. Distreure'ns de la crua realitat amb estafanòries com el federalisme ja no és un exercici d'ingenuïtat, sinó de ceguesa política, o fins i tot, de col·laboracionisme.

MONTSERRAT VIADER RUSCA

CASA IRLA - FUNDACIÓ JOSEP IRLA Cap de setmana de blues i jazz

El passat cap de setmana la Casa Irla va ser escenari de dos recitals d'aquests gèneres musicals, blues i jazz. El divendres vam comptar amb la presència del duet Pexsombles, l'Eduard i en Xarri de Girona que ens van oferir un recorregut per la història del blues, des dels seus orígens fins a temes actuals de la seva pròpia creació.

I el dissabte va ser el torn de Petros Klampanis Trio, grup format a Nova York que lidera el contrabaixista grec Petros Klampanis i que completen el

guitarrista israelià Gilad Hekselman i el percussionista polonès Bodek Janke. Tot i ser músics de jazz, els seus orígens marquen molt el seu estil i en la seva música es pot sentir la influència de músiques balcàniques i de la mediterrània oriental. Un recital brillant que va emocionar al públic present a l'acte.

Amb aquest concert la Casa Irla ha començat una col·laboració amb el Sunset Jazz Club de Girona amb el qual programarem, a partir d'ara, actuacions i concerts conjuntament.

ASSOCIACIÓ CATALUNYA CONTRA EL CÀNCER

La Loteria Nacional fa el sorteig extraordinari en benefici de l'Associació Espanyola Catalunya Contra el Càncer. Qui estigui interessat estan a la venda en les dues Administracions locals: Carrer Major i Avinguda Catalunya. Agraïts a tothom per la seva col·laboració. / LA JUNTA LOCAL.